

Viltis laiku Ir nelaiku

Žinutė 2021-iesiems

Žmonija gali judėti į priekį daugybės moterų ir vyrų dėka, kurie, net suirutės ir pasimetimo metu, atiduoda save be jokio išskaičiavimo.

Per pastaruosius kelis mėnesius daugelis jaunų žmonių su mumis pasidalijo savo rūpesčiais dėl ateities: kokia viltis gali suteikti mums kryptį; kokiais dalykais galime pasitikėti ir pasikliauti, kai viskas taip nestabilu? Ir dar giliau: dėl kokio tikslo verta gyventi? Kiti balsai kyla tardami: turime atsispirti nevilčiai ir atkreipti dėmesį į vilties ženklus.¹

---

¹ Tam, kad atsakytume į šią žinutę 2021-iesiems, kviečiame 15–35 metų jaunuolius ją iliustruoti konkrečiais pavyzdžiais. Kokios iniciatyvos ar žmonės man yra vilties ženklas? Per kelis ateinančius mėnesius šie atsakymai bus skelbiami įvairiais formatais: tekstais, vaizdo įrašais, tinklalaidėmis .... Rašykite mums adresu solidarity@taize.fr.

Būti dėmesingiems vilties ženklams

Dabartinėje pandemijos paženklintoje situacijoje mes stebime didėjantį nestabilumą daugelyje pasaulio regionų. Reikia drąšių politinių sprendimų, tačiau tiek solidarumas, tiek socialinė draugystė, kurių galime siekti visi, yra ne mažiau būtini. Daugelis žmonių yra pasirengę ir nori tarnauti kitiems. Jų dosnumas mums primena, kad **savitarpio pagalba** atveria kelią ateičiai.

Ir tiek daug jaunų žmonių aukoja savo jėgas, kad **išsaugotų mūsų bendruosius namus**, planetą! Iniciatyvos kyla visur: net ir negalėdamos pateikti visų atsakymų apie ekstremalią klimato situaciją, jos jau dabar leidžia mums artėti prie aplinką tausojančio gyvenimo būdo.² Tikintiesiems žemė yra dovana, kurią Dievas mums patikėjo, kad mes ja pasirūpintume.

Žmonės vis aiškiau atskiria neteisybės struktūras, kartais paveldėtas iš praeities. Ir, deja, valdžia ne visada naudojama tam, kad tarnautų visų labui. Susidūrus su tokiu piktnaudžiavimu, nusivylimas ir pyktis yra suprantamos reakcijos. Kas bus pakankamai drąsūs **tapti teisingumo ir taikos kūrėjais** nepaisant nesutarimų, kurie skaldo mūsų visuomenes?

---

² Ar kovodami su klimato kaita ir mėgindami sumažinti anglies dvideginio kiekį, mes gebėsime apsvarstyti savo pačių veiksmus, kad pakeistume tai, ką galima pakeisti? Krikščionių bendruomenės taip pat dėda pastangas: įvairiose pasaulio šalyse egzistuoja ekumeninės iniciatyvos, tokios kaip „Žaliųjų bažnyčių“ tinklas.

Jau 1989 m. Bazelyje susirinkusios Europos Bažnyčios paragino visus „laikytis kuo ekologiškesnio gyvenimo būdo: tai, be kita ko, reiškia energijos suvartojimo mažinimą, viešojo transporto naudojimą ir atliekų ribojimą“.

Taižė mes toliau stengiamės artėti prie ekologinio sąmoningumo. Jei norite padėti mums tai pasiekti, laukiame jūsų pasiūlymų (www.taize.fr/eco).

Išgyventi brolystę

Taip, net esant sunkiai dabarties tikrovei, mes galime įžvelgti priežastis viltis, o kartais rinktis viltį net neturint vilties. Tam mes turime susitikti su kitais, kurie gyvenime padarė skirtingus pasirinkimus – su kitų konfesijų krikščionimis, su kitų religijų tikinčiaisiais ir su agnostikais ar ateistais, kurie taip pat yra pasiryžę solidarumui ir dalijimuisi.

Džiaugsmas atsinaujina, kai gyvename kaip broliai ir seserys, kai liekame šalia labiausiai atstumtų: benamių, vyresnio amžiaus, sergančių ar vienišų vyrų ir moterų, sunkumų patiriančių vaikų, neįgalių žmonių, migrantų... Gyvenimo aplinkybės gali visus mus padaryti pažeidžiamus. Pandemija atskleidžia silpnąsias mūsų žmonijos vietas.

Mums reikia vienas kito labiau nei bet kada. Popiežius Pranciškus apie tai primena savo enciklikoje „*Fratelli tutti*“: „Niekas nėra išgelbėtas vienas“. Ir priduria, kad mes nerandame savo tikrosios tapatybės „nebūdami nuoširdžiai atviri pasauliui, nejausdami atsakomybės dėl to, kas vyksta kitose vietose, be atvirumo kitų kultūrų lobiams, be solidarumo ir jautrumo kitų tautų tragedijų atžvilgiu.“ (§32 ir §146).

Santykiuose tarp atskirų žmonių ir tarp tautų darykime viską, kad pereitume nuo konkurencijos prie bendradarbiavimo. Palaikykime agentūras ar asociacijas, skatinančias bendradarbiavimą ir solidarumą, tiek vietos, tiek šalies ar tarptautiniu mastu.

Tikėjimas - pasitikėjimas būtimi

Taizė miestelyje pastebime, kad jaunimas naujai ima apmąstyti tikėjimą Dievu tam, kad išliktų kelyje. Ką reiškia tikėti? Ir jei Dievas egzistuoja, ar šis Dievas yra aktyvus istorijoje, mūsų gyvenime?

Stengiantis atsakyti į šiuos klausimus, svarbu nesumenkinti Dievo iki mūsų koncepcijų. Dievas neišmatuojamai didesnis už viską, ką galime įsivaizduoti. Mes esame meilės ir tiesos ištroškę ieškotojai. Kad ir kur būtume savo vidinėje

piligrimystėje, dažnai į priekį einame apčiuopomis. Visgi, būdami „pasitikėjimo piligrimais“, mes galime eiti drauge, dalindamiesi savo paieškomis - tiek klausimais, tiek įsitikinimais.

„Tikėjimas yra paprastas pasitikėjimas Dievu, pasitikėjimo šuolis, kartojamas tūkstantį kartų per mūsų gyvenimą ... net jei kiekviename iš mūsų yra abejonų“, - sakė brolis Rogeris.

Ar tikėjimas pirmiausia nereiškia pasitikėjimo būtimi, esančia tiek mūsų būties gelmėse, tiek visoje, būtimi, kuri yra nepagaunama ir vis dėlto tokia reali? Būtis, kuri neprimeta savęs, bet kurią kiekvieną akimirką galime priimti iš naujo, tyloje, lyg kokį alsavimą. Rūpestinga būtis, kuri visada yra, nepaisant mūsų abejonų ir net tada, kai rodos, kad labai menkai suprantame, kas yra Dievas.

Jžvelgti naują horizontą

Rūpestingoji būtis: kokia šviesa Evangelija nušviečia šį slėpinį?

Jėzus sėmėsi gyvybės iš šios rūpestingosios būties iki pat pabaigos; jis įdėmiai jos klausėsi. Jam tai buvo vidinė šviesa, Dievo alsavimas, Šventosios Dvasios įkvėpimas.

Iš kančios ir absoliučios vienvės gelmių, merdėdamas ant kryžiaus, kai viskas atrodė beprasmiška, Jėzus išreiškė apleidimo jausmą šauksmu, tačiau žodžiai vistiek buvo adresuoti Dievui: „Mano Dieve, mano Dieve, kodėl mane apleidai?“ Išduotas, kankintas, pasmerktas mirčiai, Jėzus meilę atnešė į giliausią tamsą. Ir ta meilė pasirodė esanti stipresnė už blogį. Marija Magdalietė, vėliau ir apaštalai perdavė šią netikėtą, neįtikėtiną naujieną: jis gyvas. Dievo meilė nugalėjo neapykantą ir mirtį.

Šios naujienos įkvėpti pirmieji krikščionys karštai šitai paliudijo: Kristus nuo šiol gyvas su Dievu. Kristus pripildo visatą Šventąja Dvasia ir taip pat yra kiekviename žmoguje. Kristus solidarizuojasi su vargšais ir atneš jiems teisingumą; jis yra istorijos ir kūrinijos išsipildymas; jis mus pasitiks po mirties džiaugsmo pilnatvėje.

Nepaisant žmogiško smurto, nelaimių ir ligų, atsiveria naujas horizontas. Ar mums pavyks jį įžvelgti?

Keisti mūsų žvilgsnį

Iš šio horizonto, kurį apreiškė Kristaus prisikėlimas, į mūsų egzistenciją skverbiasi šviesa. Ji vėl ir vėl išsklaido baimės šešėlį ir leidžia gyvojo vandens šaltiniui ištekėti; dėl to prasiveržia garbinimo džiaugsmas.

Todėl mes, slėpiningai traukiami, galime tai nujausti slaptoje. Kristus ir toliau iki laikų pabaigos kvies visą žmoniją ir visatą į Dievo meilę. O mus jis paverčia savo misijos dalininkais.

Kristus visus mus drauge padaro dalininkais, kaip Bažnyčią. Tai reikalauja, kad būtume pasirengę išplėsti savo draugystę įtraukdami visus. Kristus prašo mūsų mylėti net savo priešus; jo taika sutaiko net priešiškas tautas.³

Tegul Kristus perkeičia mūsų žvilgsnį: per jį mes dar aiškiau atpažįstame kiekvieno žmogaus orumą ir kūrinijos grožį. Toli gražu ne naivus pasitikėjimas,

---

³ Šiais sunkiais pandemijos laikais Bažnyčia gali ir toliau skatinti brolystę žmonijos šeimoje. Štai trys pasiūlymai tarp daugelio kitų:

- Tam, kad mūsų visuomenė taptų žmoniškesnė, turime klausytis vienas kito taip, kad numalšintume prieštaravimus ir išmoktume eiti drauge su visais mūsų skirtumais. Bažnyčia kviečiama ieškoti dialogo, išeiti susitikti kitus. Ar tie, kurie neturi sąsajų su jokia krikščioniška bendruomene, taip pat būtų pasirengę pradėti dialogą su Bažnyčia?

- Susidūrus su daugybės migrantų ir pabėgėlių atvykimu, ištremto asmens ar šeimos priėmimas gali duoti impulsą mūsų parapijoms ar bendruomenėms. Žmonės, kurie nesilanko bažnyčioje dažnai yra pasirengę dalyvauti tokiose iniciatyvose. Tokią patirtį pastaraisiais metais turėjome Taizé miestelyje, kur su žmonėmis iš artimiausio regiono priėmėme iš keleto šalių atvykusius migrantus.

- Būti svetinga bendruomene reiškia išklausti tuos, kurie yra labiausiai pažeidžiami. Daugelyje vietų Bažnyčia turi stipriau pasistengti, kad apsaugotų kiekvieną žmogų. Kartais jose susiformuoja jėgos struktūros, kurios galiausiai sukelia fizinės, psichologinės ir dvasinės kančias. Taizé mes taip pat tęsiame tiesos darbą šiuo klausimu (www.taize.fr/protection).

o viltis mus vėl ir vėl pakelia, nes ji įsišaknijusi Kristuje. Mus pripildo romus džiaugsmas, o kartu su juo ir drąsa priiimti atsakomybę, kurią Dievas mums patikėjo šioje žemėje.

— — —

Esu maldos bendrystėje su kiekvienu iš jūsų, norinčiu apmąstyti šią žinią.

f. Alois

Kristau Jėzau, šloviname tave už tavo gerumą ir paprastumą. Tavo nuolankumas leido Dievo šviesai spindėti visą tavo gyvenimą. Ši šviesa šiandien šviečia mūsų širdyse. Tai gali užgydyti mūsų žaizdas ir netgi paversti mūsų silpnumą ir netikrumą gyvenimo šaltiniais, kūrybine energija, pasitikėjimo dovana. Apšviesdamas mus šia Dievo šviesa, tu leidi mums viltis laiku ir nelaiku.

Keli tekstai iš Šventojo Rašto gilesniam apmąstymui

O Marija prabilo: „Jis numeta galiūnus nuo sostų ir išaukština mažuosius.[...] Turtuolius tuščiomis paleidžia. (Lk 1, 46-56)

Marija, Jėzaus motina, sugebėjo suvienyti meilę ir švelnumą su degančia radikalių pokyčių viltimi.

Jėzus sakė: „Globėjas Šventoji Dvasia, kurį mano vardu Tėvas atsiųs, jis išmokys jus visko ir viską primins, ką esu jums pasakęs.“ (Jn 14, 15-31)

Jėzus nepaliko mūsų visiškai vienu. Prieš mirtį jis pažadėjo mokiniams likti visada kartu per Šventąją Dvasią. Dvasia gyvena mumyse, mus guodžia, palaiko ir įkvepia gyventi dieną iš dienos, kaip Kristus Jėzaus mokinius.

Dangūs tesilinksmina, žemė tedžiūgauja; jūra ir visa, kas joje, teūžia! Laukai ir visa, kas juose, tebūna smagūs! Tada visi miško medžiai giedos iš džiaugsmo Viešpaties artume, nes jis ateina, – nes jis ateina valdyti žemės. Teisiai jis valdys pasaulį ir jo tautas – ištikimai. (Ps 96)

Daugybė psalmių kviečia mus garbinti Dievą. Žmonės nėra vieninteliai, kurie gieda gyrių Dievui; tame dalyvauja visa kūrinija. Kūrinių apsaugoti norime ne tik tam, kad pasinaudotume ja savai egzistencijai, bet ir todėl, kad esame jos dalis, o ir gražioji Dievo kūryba apima visa, kas gyva.

Pasitikėjimo piligrimystė 2021 m.

Pasitikėjimo piligrimystė žemėje tęsis. Dabartį persmelkęs neužtikrintumo kontekstas skatina mus ieškoti naujų formų, tokių kaip internetinės iniciatyvos: uždarytų sienų laikotarpis parodė, kaip brangu išlikti bendrystėje su kitais pasitelkiant ryšio priemones.

Tęsiantis pandemijai nėra aišku, ar visi susitikimai galės įvykti taip, kaip planuota, tačiau tikimės 2021 m. surengti šias pasitikėjimo piligrimystės stoteles:

- Kassavaitiniai susitikimai Taizė miestelyje ištisus metus, jei ir kai tai leis situacija.
- Nuotoliniai (internetiniai) žemyniniai susitikimai transliuojami iš Taizė ir įvairių pasaulio vietų, kur gyvena broliai.
- Jaunųjų musulmonų ir krikščionių draugystės savaitgalis, 2021 m. liepos 14-18 d.
- Apmąstymų savaitė 18–35 metų jaunuoliams, 2021 m. rugpjūčio 22-29 d.
- Europos susitikimas Turine, nuo 2021 m. gruodžio 28 d. iki 2022 m. sausio 1 d.

Galiausiai, 2022 m. mes tikimės suorganizuoti pasitikėjimo piligrimystės stotelę Šventojoje Žemėje, kuri turėjo įvykti 2021 m. Datos netrukus bus paskelbtos.